

Zaterdag 4 mei 1918 – ochtendeditie

Voor Zeebrugge.

Londen, 3 mei. Reuter verneemt, dat de Duitsers volgens de laatste berichten naarstig doende zijn met het pogen, de schade te herstellen, die de onverwachte aanval der Britse mariniers te Zeebrugge heeft aangericht. De vaargeul is nog versperd en men acht het waarschijnlijk, dat dit een hele tijd zo zal blijven. Afgescheiden van het feit, dat de twee tot zinken gebrachte schepen met cement de plaats van de toegang innemen, zou de ligging van de gezonken kruiser Thetis aan de rand van de zandbank de moeilijkheden wel aanzienlijk vermeerderen, wat het baggeren aangaat, dat moet verhinderen, dat de haven verzandt.

Het is van belang aan te tekenen, dat Jellicoe admiraal Keyes in warme woorden met het tot stand gebrachte heeft gelukgewenst. De plannen voor de onderneming werden voorgelegd en goedgekeurd door Jellicoe, toen deze nog eerste zeelord was.

Havre, 8 mei. De Amerikaanse missie (van de bond van de arbeid) is heden om 12 uur te Sainte Adresse aangekomen, door minister Carton de Wiart, uit naam der regering begroet.

Aan het middagmaal heeft Paul Hijmans, minister van buitenlandse zaken, uiting gegeven aan de innige dankbaarheid, welke België voor Amerika voelt, dat niet ophoudt bewijzen van edelmoedigheid te geven aan de bevolking, die onder het Duitse juk leeft.

Arthur Lovejoy, hoofd van de afvaardiging, hoogleraar te Baltimore, legde de nadruk op het oorspronkelijk belang der Belgische kwestie in de strijd, welke door de geallieerden wordt gevoerd. De eerste reden en het eerste oorlogsdoel van Amerika's ingrijpen in de wereldstrijd is om België te herstellen in zijn onafhankelijkheid en om

te waarborgen dat al de rampspoed, die het heeft doorgemaakt ten gevolge van zijn trouw aan de eer, zal worden goedge maakt.

Brand Whitlock, gezant der Verenigde Staten bij de Belgische regering, herinnerde aan het gruwelijk schouwspel, waarvan hij van 1914 tot 1916 in België getuige was en zegde dat het noodzakelijk is in het belang der beschaving om België, dat zich voor zijn plicht heeft opgeofferd, te verdedigen en te herstellen.

Om 5 uur is de missie naar Parijs vertrokken, na een bezoek te hebben gebracht, onder leiding van minister Helleputte, aan de inrichting voor het tewerkstellen der invaliden. Mevrouw Carton de Wiart vergezelt de afvaardiging.

Zaterdag 4 mei 1918 – avondeditie

De grote slag in Frankrijk.

Berlijn, 4 mei. Officieel. Legergroepen Rupprecht en kroonprins. Op de slagfronten is de toestand onveranderd. In vele vakken was de bedrijvigheid van de artillerie, in het bijzonder tijdens de nacht, heviger. In het gebied van de Kemmelberg en aan beide zijden van de Avre bereikte zij vanochtend grotere kracht. Een krachtige plaatselijke aanval van de Engelsen ten zuidoosten van Atrecht is afgeslagen.

Londen, 4 mei. Officieel ochtendbericht: Een geslaagde plaatselijke operatie, waarin verscheidene gevangenen werden genomen, werd door de Franse troepen in het vak van Loker uitgevoerd.

Vanochtend vroeg heeft de vijandelijke artillerie een zeer hevig bombardement op de Franse en Engelse stellingen uit de buurt van

Loker tot ten zuiden van Ieper uitgevoerd. Ze toonde ook grote bedrijvigheid in het bos van Nieppe en in het vak van Meteren.

De duikboot- en mijnoorlog.

Londen, 4 mei. Archibald Hurd schrijft in de Daily Telegraph over het nieuwe door Engeland verboden verklaarde gebied in de Noordzee. Hij geeft te verstaan, dat vermoedelijk de ongelukkigste en meest verbijsterde man in Duitsland de Duitse staatssecretaris van marine von Capelle is. De Britse vloot is doorgedrongen in het Kattegat en heeft er 14 kleine vaartuigen vernietigd, bijna onder de ogen van de Duitsers. Ook heeft hij de aanval op Oostende en Zeebrugge uitgevoerd met verwonderlijke stoutmoedigheid. En thans moet hij (minister von Capelle) uit een ambtelijk bericht van de Britse admiraliteit vernemen, dat de noordelijke uitgang van de Noordzee zoal niet volkomen dan toch ten dele voor hem gesloten is.

Vrij België deelt mede:

De heer van Cauwelaert heeft in verband met de Vlaamse kwestie, een langdurig onderhoud gehad met zijne majesteit de koning (der Belgen). Wij menen geen onbescheidenheid te begaan door de mededeling, dat de heer van Cauwelaert van dit onderhoud een uitmuntende indruk heeft meegedragen.

Vrij België bevat deze week weer een artikel van Frans van Cauwelaert, Vrede door Recht geheten, waarvan dit het slot is:

De Vlaamse gedachte bedreigt België en bedreigt de Walen niet echt. Integendeel. We willen met de Walen in broederlijke eendracht leven, onder wederzijdse eerbiediging van ons volledig taalrecht. We willen de Belgische grondvesten hechter maken en aan de ontwikkeling van onze nationale grootheid de volheid geven van onze Vlaamse kracht. Daartoe is evenwel nodig dat wij, Vlamingen,

als enkeling en als stam, de volheid van ons Belgisch staatsburgerschap kunnen uitoefenen zonder onze Vlaamse persoonlijkheid te verminken.

De enige onverzoenlijkheid welke de Vlaamse Beweging in ons Belgisch huishouden stelt, is deze tussen de Vlaamse gedachte en een taalpolitiek, welke de anti-maatschappelijke voorrechten van enige ontvlaamste Vlamingen hoger stelt dan de levenskrachten van een geheel volk en welke de staatseenheid denkt te versterken door de veralgemening van de hybridische beschaving, waarvan Brussel de hoofdzetel is. De culturele onvruchtbaarheid van deze politiek is bewezen. Haar staatkundige gevaren zijn dichtbij genoeg gekomen om te worden getest door wie ze op een afstand niet heeft zien naderen. De eentaligheid van het jaar 1830 en het bilinguïsme waarin ze is ontaard, zijn onherroepelijk failliet. De enige redding van onze staatkundige eenheid is de erkenning van de culturele eenheid van België en de aanpassing van ons openbaar en bestuurlijk leven aan dit natuurfeit.

Het is echter van het hoogste belang dat de regering niet langer zou dralen om deze waarheid tot de hare te maken en tot richtsnoer te nemen van haar handelingen. Er moeten daden komen.